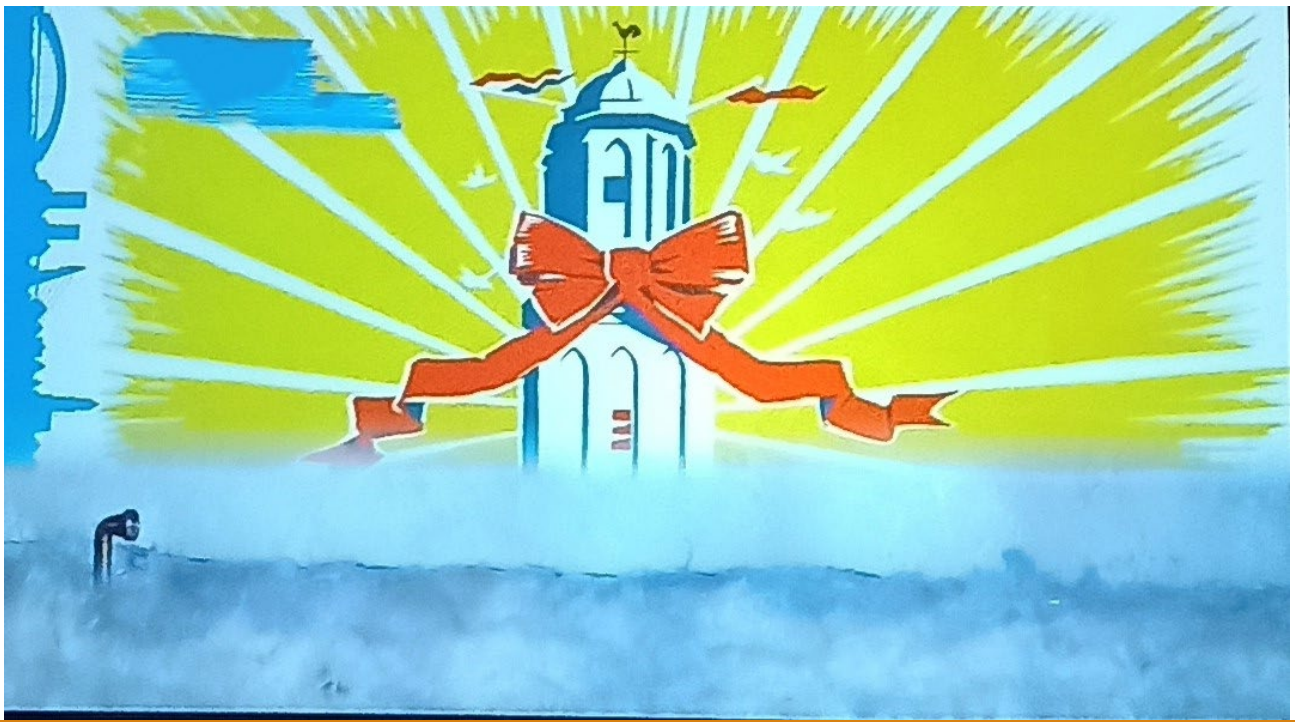

ZWOLLE AAN ZEE

niet meer met de voeten in het water
kijken bijna honderd vensters uit
over de grachten en de kade
waar zoveel handel werd gedreven
en waar eeuwenlang de zee
op slechts een dagreis afstand lag

waar eens koggen lagen aangemeerd
een molen draaide naar de wind
blinken in steeds warmere zomers
nu de cocktail-glazen in het zand

op slechts een mensenleven afstand
van het stijgen van de zee
slaan we nieuwe wanden in de dijken
en de handen ineen, beschermen de stad
tegen noodweer van later, wensen haar
nooit weer met de voeten in het water

Bauke Vermaas

